

Sóc d'alcàntera!

Guia d'alcàntera de xúquer

Gastronomia: En les llars d'Alcàntera es continua encara amb la cuina dels avantpassats, l'element principal d'esta gastronomia és l'arròs, combinat sempre amb la imaginació (arròs en paella, al forn, caldós amb verdures i amb carn o peix, etc.) Els dolços preparats en les casa de manera tradicional, van sempre lligats amb l'època de l'any, així per Nadal tindrem els pastissos de moniato i rotllo de carabassat, a la primavera per la Setmana Santa l'arnadí i "massos", i a l'estiu per a celebrar les festes patronals rotllets d'aiguarent, coques de sagí, "cristets" i braç de gitano de moniato.

Patrimoni: Parròquia de la Inmaculada Concepció, un edifici d'estil neogòtic que va començar a construir-se l'any 1914, substituint a una església anterior molt antiga que segons Sanchis Sivera, era la mateixa que es va utilitzar com a mesquita fins els últims anys del segle XVI. L'interior, encara que és molt modest constituïx un espai coherent i de correctes proporcions. Es dividix en tres naus dividides en cinc trams. En l'Altar major, podem veure un retaule neogòtic de fusta tallada sense daurar amb la imatge de la Puríssima en el centre, el tabernacle està decorat amb una pintura del Salvador, còpia de Juan de Juanes. En l'exterior presenta una porta adovellada rematada per un timpà gòticista, la torre és de planta quadrada.

Situació:

Alcàntera de Xúquer pertany a la comarca de la Ribera Alta i dista 50 Kilòmetres de València. Al marge dret dels rius Xúquer i Sellent, limita al nord amb Gavarda, a l'est amb Beneixida, al sud amb la Llosa de Ranes i a l'oest amb Cárcer. El terme, (3'9 Km²) i que forma un estreta faixa de terreny de nord a sud, és pla quasi en la seua totalitat, a excepció d'una zona al sud en els contraforts d'una cadena de muntanyes. La població està concentrada en un únic nucli. El clima és mediterrani.

El nucli urbà s'ordena seguint dos eixos, que quan s'encreuen dibuixen una planta en forma de creu llatina. Els braços d'esta creu corresponen al carrer Major, antic camí de Cárcer a València, o també denominat de La Barca del Rei, on hi ha edificis de bona construcció. El pal de la creu està format pels carrers Miquel i Ausiàs March que s'allarguen fins a enllaçar amb la carretera, on estaria el peu de la creu (al principi del carrer es conserva restaurat l'antic llavador municipal i al final, com a testimoni de l'antic cementiri un retaule de ceràmica dedicada a Santa Teresa).

Alcàntera de Xúquer Ajuntament
Tel: 962 380 402 Fax: 962 550 079
www.alcantera-xuquer.es

Història:

D'origen islàmic (Alcàntera en l'àrab /al qántara/, "el pont", "l'aqüeducte", inclús "el dic"), incorporat pel rei Jaume I al Regne de València l'any 1244, després de la conquesta de Xàtiva. Distints llinatges (Ripoll, Maça de Liçana, Montagut, ...) fins a finals del segle XV que va anar adquirint junt a Beneixida, al començament del segle XVIII va passar a les mans dels Sorell, comtes d'Albalat. L'any 1611 Cristòfol DesDespuig va haver d'atorgar carta de poblament. Este document regulava aspectes com la quantitat de terra de què disposaria cada nou poblador, l'obligació dels nous pobladors de residir per a adquirir la propietat útil de la terra, els censos en diners i els censos en espècie de quasi la totalitat de les collites o la supervisió i control generalitzat del nomenament i actuació dels càrrecs directius locals (justícia, jurats).

Durant la segona mitat del segle XIX i, la morera i l'arròs deixaren pas, al taronger. Han desaparegut cultius cerealicolas com el blat i l'ordi i, altres cultius com la vinya, les oliveres, les garroferes i els ametlers. El reg en la seua major part amb aigües del riu Sellent, l'administració de la qual va a càrrec d'una comunitat de regants; també s'utilitzen aigües de les séquies d'Escalona i de Carcaixent (ambdós naixen en el riu Xúquer). La propietat de la terra està molt repartida. En 1609 tenia 65 famílies de cristians nous (o moriscos). En 1646 tenia només 27 famílies, ja de cristians vells. En 1786 tenia 99 habitants, 404 en 1857, 1211 en 1960, 1499 en 1986 i 1492 en 1996.

festes populars
tradició

Rutes: A més de passejar pels carrers plans del municipi podrà disfrutar d'un dia d'oci a la vora del nu Xúquer en el paratge denominat popularment "Les Penyetes", este lloc és punt de referència per ser la meta de la típica Baixada del riu Xúquer des de la població d'Antella, celebrada tots els estius. Este lloc disposa d'un berenador amb paelleros. Però si el que el visitant desitja és altura i respirar aire pur podrà fer-ho en el paratge forestal denominat "Pi de Borja", molt visitat pels veïns del poble i sobretot en Pasqua, des d'allí podrà disfrutar d'una cromàtica vista panoràmica de la Vall.

natura
cultura
festa

- 1 El Llavador: El Llavador públic, restaurat recentment
- 2 Pi de Borja: Enclau paisagístic que obri la població a la muntanya.

- 3 Església: Va ser erigida per l'Arquebisbe Tomàs de Vilanova en el S. XVII. E l seu interior mostra un bon exemple d'arquitectura neogòtica. Es conserva un reliquiari "Lignum Crucis" d'estil neoclàssic llaurat cap a finals del segle XVIII.
- 4 Casa Requena: Csa de camp que representa el model de creixement agrícola del segle XIX i que es conserva en el seu entorn i explotació.